Sahibi: Türkiye İşçi Partisi adına: Behice BORAN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Neşet Kocabıyıkoğlu ● Yönetim Yeri. Gazi Mustafa Kemal Bulvarı 42/3, Maltepe-ANKARA ● İstanbul Bürosu. Piyerloti Cad. 21/3 A ● Yıllık Abone Bedeli: 55 TL. ● Baskıya hazırlayan: ÇIĞ Yayıncılık Ltd.Şti. Tel: 17 97 04 ● Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri

Sayı: 37
1 Eylül 1978
250 kuruş

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

GÖREV Gazetesi yarının güzel, aydınlık bayramlarına mutlaka ulaşacağımıza olan inancıyla bütün okurlarının şeker bayramını kutlar

İşçi ücretlerini dondurmaya çalışan hükümet - IMF ve tekellerin isteklerini kabul ediyor

Hükümet emperyalizme ve patronlara teslim oldu

Hükümetin emperyalizmin ve patronların çıkarları doğrultusunda aldığı ve uyguladığı kararlara yenileri ekleniyor. Hükümetin ilk işi, yeni dış krediler bulmak için harekete geçmek olmuştu. Bu, en başta montaj sanayii patronlarının, ithal edeceklerimalları sağlayabilmeleri için dayattıkları bir zorunluluktu. Yeni krediler bulabilmenin de ilk koşulu, emperyalist maliye kuruluşlarının, özellikle bunların en büyük patronu Uluslararası Para Fonu'nun (IMF) desteğini kazanmaktı.

IMF'nin hükümete yeşil ışık yakması, hükümetin bu kuruluşun isteklerini yerine getirmesine bağlıydı. Bunların başında Türk Lirası'nın değerinin düşürülmesi, yani devalüasyon geliyordu. Hükümet bu isteğe uyarak geçen Mart ayında Lira'nın değerini yüzde 30 oranında düşürdü. Fakat IMF'nin koşulları burada bitmiyordu. IMF, ayrıca, devlet harcamalarının kısılmasını, işçi ücretleriyle memur maaşlarının dondurulmasını, taban fiyatlarının düşük tutulmasını, kalkınma hızının düşürülmesini istiyordu.

Hükümet bu istekleri de elinden geldiğince uygulamaya çalıştı. Fakat yine bütün koşulları yerine getiremedi. Bu yüzden IMF beklenen yeşil ışığı yakmakta gecikti. Bu arada yerli patronların da sabrı tükenmeye başladı. Bunun üzerine hükümet IMF ile yeniden pazarlığa oturmak üzere bu kuruluşla görüşmeler yapma kararı aldı. Bu görüşmelere son haftalarda başlandı. IMF'ye yeni ödünler ve güvenceler verildi. İlk olarak, sürekli devalüasyon isteğine boyun eğildi ve Lira'nın IMF'nin parası olan SDR'ye bağlanması kabul edildi. İkinci olarak, kalkınma hızının düşürülmesi için hazırlıklara başlandı. Şimdi de başta petrol ürünleri ve şeker olmak üzere, emekçi halkın kullandığı başlıca mallara zam hazırlığı yapılıyor.

Bütün bunlar, hükümetin, ekonomik bunalımın faturasını emekçilere ödeterek emperyalizmin patronların yolunda yürüdüğünü gösteriyor.

"Camilere atılan bombalar faşist odakların tertipleridir"

TİP BAŞKANLIK KURULU ÜYESİ CAN AÇIKGÖZ, HÜKÜMETİN PROVOKASYONLARIN ÜZERİNE KARARLI BİR BİÇİMTE GİTMESİ GEREKTİĞİNİ SÖYLEDİ.

Faşist tertip ve saldırılar bütün hızıyla sürüp gidiyor. CHP Hükümeti ise faşist terör konusundaki yanlış teşhisinde israr ediyor. Faşist odak ve örgütlerin üzerine gidileceği ve tertipler ortaya çıkarılacağı yerde göstermelik tedbirlere ağırlık veriliyor. "Mavi bereli" jandarma komandoları polislerle birlikte kentlerde devriye geze dursun faşist saldırılar, cinayetler, bombalama olayları, suikastler ve camilere patlayıcı madde atma tertipleri hızından birşey kaybetmiyor.

Bu konuda Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu Üyesi Can Açıkgöz bir demeç vererek camilere bomba atma tertiplerinin de faşist odaklarca düzenlendiğini ve hükümetin bu konuda etkili tedbirler almasını istedi. Can Açıkgöz'ün demeci şöyle:

"Faşist tertip ve provokasyonlar çok yanlı geliştirilmektedir. Kitlelerde yılgınlık ve panik yaratmaya yönelik silahlı saldırılar sürdürülürken diğer yandan eski bir oyun tekrar sahneye sürülmek istenmektedir. Bu oyun son günlerde camilere atılan bombalardır. Ramazan ayı içinde dini duygular istismar edilmek istenmektedir. Sosyalistlerin, ilericilerin, camilerle bir alıp veremedikleri olmadığı artık bilinmektedir. Geçmiş yıllarda bu konuda yaratılmaya çalışılan sis perdeleri dağıtılmıştır. Hatta bilimsel sosyalizme ters sapmaların dahi Türkiye'de bu yönde girişimleri olduğu düşünülemez. Geçmiş yıllarda örnekleri görülen ve sol'un üzerine yıkılmaya çalışılan bu tertipler, doğrudan faşist mihrakların tertipleridir. Bu tertiplerin üzerine kararlı bir şekilde gidildiğinde, suçluların bulunması mümkündür. Hükümet camilere bomba atılmak şeklinde tezgahlanan bu provokasyonların üzerine ciddi olarak gitmek ve suçluları en kısa zamanda ortaya çıkararak kamuoyuna derhal açıklamak durumundadır."

TİP Genel Başkanı Boran:

"DÜNYA BARIŞ GÜNÜ HEPİMİZE KUTLU OLSUN"

● İŞÇİ KÜLTÜR DERNEĞİNCE DÜZENLENEN TÜM-DER, TÜTED VE GENÇ ÖNCÜ'NÜN DE KATILDIĞI DÜNYA BARIŞ GÜNÜ TOPLANTISINA BİR MESAJ GÖNDEREN TİP GENEL BAŞKANI BEHİCE BORAN, "BARIŞIN KORUNMASI DÜNYANIN BİR NUMARALI SORUNUDUR. BARIŞIN KORUNABİLMESİ İÇİN NÜKLEER VE KONVANSİYONEL SİLAHLARI KAPSAYAN ULUSLARARASI ÇAPTA GENEL BİR SİLAHSIZLANMAYA GİDİLMESİ ŞARTTIR." DEDİ

● TİP GENEL BAŞKANI BORAN'IN 1 EYLÜL DÜNYA BARIŞ GÜNÜYLE İLGİLİ MESAJI 4. SAYFADA

1 Eylül'ün anlamı

1 Eylül Alman faşizminin dünyaya çılgınca saldırısının ilk günüdür. Alman faşizminin bu saldırısının sonunda yediği şamar bugünün Dünya barış günü olarak kabul edilmesinden bu yana her geçen gün sosyalizm yolunda faşizme indirilen darbenin dünyada güçlenmesine yol açmaktadır.

1950 yılının Mart ayında dünya sosyalist hareketinin kültür adamları Stockholm'de toplanarak Dünya Barış Konseyi'ni kurmuşlardır. Aynı yılın Temmuz ayında Türkiye'de de Barış Derneği Behice Boran başkanlığında kurulmuştur. Ve o günlerde ABD emperyalizminin isteğiyle Kore'ye asker gönderilmesi olayı Millet Meclisi başkanlığına çekilen bir telgrafla dernek tarafından kınanmıştır. Dernek yöneticileri ayrıca bu konu ile ilgili olarak bir bildiri kaleme alarak dağıtmışlardır. Bu haklı direniş devrin DP yöneticileri tarafından sert bir tepki ile karşılanmış, Dernek yöneticileri Askeri Siyasal Mahkemeye sevkedilmişlerdir. Biri asker hukukçu albay, diğeri hukukçu olmayan albay ve yarbaydan kurulu mahkemedeki yargılama sırasında birkaç kez tutuklanıp birkaç kez serbest bırakılan dernek yöneticileri önce 3 yıl 9 aya, daha sonra yargıtayın bu kararı bozmasıyla 15 aya mahkum edilmişlerdir.

Ancak, o günden bu yana her yıl 1 Eylül'de faşizm ve emperyalizm gerilemiş, sosyalizmin bayrağı yükselmiştir. Dünya barış günü her geçen gün daha büyük bir kitle tarafından daha büyük bir coşku ile kutlanmaktadır.

TİP İstanbul İl Örgütü 30 Ağustos'u anma gecesi düzenledi

Türkiye İşçi Partisi İstanbul İl Örgütü Kurtuluş Savaşımızın en önemli dönüm noktalarından biri olan 30 Ağustos'un yıldönümünde büyük bir toplantı yaptı.

Emperyalizme karşı Anadolu halkının başlattığı büyük taarruz günü olan 26 Ağustos'ta ulusal kurtuluş savaşçılarını selamlıyan resimli bir bildiriyi fabrikalarda, işyerlerinde, meydanlarda dağıtan TİP İstanbul İl Örgütünün 30 Ağustos Kurtuluş Savaşı ve Bağımsızlık gecesinde Genel Sekreter Nihat Sargın, Merkez Disiplin Kurulu Başkanı Cemal Hakkı Selek ve İl başkanı Selim Mahmutoğlu birer konuşma yaptılar. Zeliha Berksoy, Genco Erkal, Şükran Kurdakul, Rahmi Saltuk ve Nur Yoldaş gibi birçok ünlü sanatçının katıldığı toplantıda İşçi Kültür korusu ve folklor ekipleri de çeşitli türküler söylediler, oyunlar oynadılar.

Kurtuluş savaşının bir Türk-Yunan savaşı olmadığı, emperyalizme karşı bağımsızlık savaşı olduğunun belirtildiği toplantıda bağımsızlık türküleri bütün izleyicilerin de katılmasıyla binlerce kişilik bir koro halinde söylendi.

Tarihin bütün olumlu, ilerici gelişmelerine sahip çıkan Türkiye İşçi Partisi'nin İstanbul örgütünce düzenlenen 30 Ağustos toplantısı başarıyla tamamlandı.

30 AĞUSTOS

Behice BORAN

Emperyalizmin politik, ekonomik baskılarının bütün yoğunluğu ile hissedildiği şu günlerde Ulusal Kurtuluş Savaşımızı ve 30 Ağustos Zaferi'ni daha bir önemli anımsamak durumundayız. Adet yerini bulsun diye yapılan kalıplaşmış törenlerle değil, üzerinde düşünerek anımsamak durumundayız. "İstiklal-i tam" sloganı ve amacı ile yapılan ve kazanılan savaştan 56 yıl sonra Türkiye, "tam bağımsızlık" bir yana, çok yönlü ilişkilerle emperyalizme daha sıkıca bağımlı bulunuyor. Son aylarda bu bağımlılık, ona neden olan ekonomik ve politik güçlerin, büyük sermaye sınıfı temsilcilerinin ve politikacılarının dahi inkar edemez duruma geldikleri bir açıklık ve kesinlikle ortaya çıkmıştır. Ne var ki, bunlar sorunların çözümünü bağımlılığı daha da artıracak, daha da pekiştirecek yollarda aramaktadırlar. Türkiye'nin büyük burjuvazisi ve iktidar ortakları kendi ekonomik ve politik egemenliklerini ve bu egemenliği sağlayan geri kapitalist düzeni ancak emperyalist ülkelere bağımlılıkla, emperyalist-kapitalist dünya ilişkileri içinde kalmakla ayakta tutabileceklerini bilmektedirler. Bunun içindir ki, onların aradıkları ve enerdikleri çözümler Türkiye'yi açmazdan kurtaracak, bağımsız, onurlu, kalkınmış bir düzeye ulaştıracak çözümler değildir.

Ulusal Kurtuluş Savaşı'ndan sonra Türkiye em-

(Devamı Sayfa 4'te)

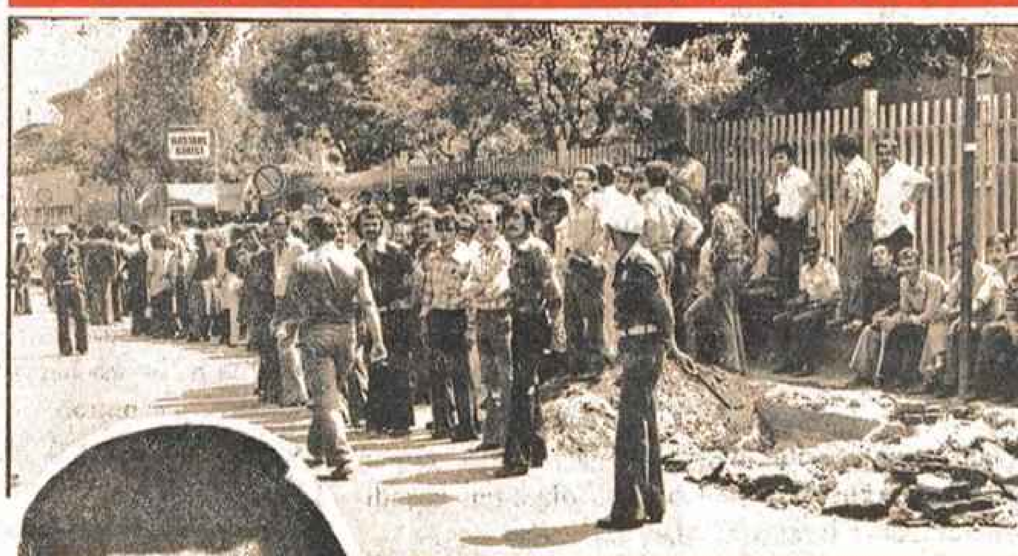
KILÇIK

ZAHMET ETMİŞLER!..

MHP Başkanı Türkeş'in Hilton Otelinde verdiği iftar yemeğine bazı ünlü sabıkalılar da davetli olarak katılmışlar.

Zahmet etmişler doğrusu, onlara pabucunu ters giydirecek nice sabıkalılar var Türkeş'in partisinde.

"Çalışır" denilen işçi öldü....

SSK doktorunun bananeciliği yüzünden ölen işçi Alaattin Batman (solda) ve olayı protesto eden arkadaşları

Doktorların ihmali bir emekçinin canına mal oldu

Sosyal Sigortalar Kurumu Osmaniye Dispanseri tarfından apandisit teşhisi konularak SSK İstanbul Hastanesine yollanan bir işçi, görevli doktor tarafından çalışabilir raporu verilmesinden bir gün sonra apandisiti patlayarak öldü.

İşçilerin ücretlerinden kesilerek toplanan paralarla yapılan hastanelerde gene işçi keseneklerine maaş alan doktorların emekçilere karşı gösterdiği ilgisizlik bu kez ölümle sonuçlandı. Bir cinayetten farkı olmayan bu olaydan sonra görevi hasta işçilere bakmak ve iyileştirmek olan bir doktorun bahaneciliği ve ihmali sonucu ölen tekstil işçisi Alaattin Batmanın arkadaşları olayı protesto edilerek sorumluların cezalandırılmasını istediler.

Bir tekstil fabrikasında çalışan Alaattin Batman önce fenalaşarak bağlı olduğu dispansere gönderildi. Dispanserde kendisini muayene eden doktor "apandisit" teşhisi koydu ve ameliyat edilmek üzere SSK İstanbul Hastanesine gönderildi. Hasta işçi ameliyat olacağını beklerken kendisini muayene eden Dr. Orhan Tuncer işçiye "çalışabilir" raporu verdi. Bunun üzerine hasta işçi Alaattin Batman görevi başına döndü ve çalışmaya başladı. Ancak olaydan 24 saat sonra işyerinde çalışırken yeniden ağrıları tuttu ve arkadaşları tarafından hastaneye kaldırılırken apandisiti patlayarak yolda öldü.

Olaydan sonra Alaattin'in arkadaşları hastaneye kadar bir yürüyüş yaparak olayı protesto ettiler. Protesto yürüyüşünde taşınan pankartlar arasında şunlar da vardı: "20. yüzyılda apandisitten adam ölmez, ihmalden ölür.", "Tüm emekçilere insanca tedavi", "SSK demokratikleştirilsin", "İşverene değil işçiye hizmet"

Gerici güçler TÖB-DER'i boy hedefi seçti

SORUMSUZ VE MACERACI GRUPLAR TÖB-DER'İ İKİ BAŞLI ÖRGÜT HALİNE GETİRDİ. YÖNETİMİ KENDİLERİNİN KAZANDIKLARINI İDDİA EDEN İKİ TARAF TA GAYRİ MEŞRUDUR

Kısa bir süre önce Ankara'da toplanan TÖB-DER kongresi olaylı bir şekilde sürdü. Kongrede seçilen divanın usulsüz olarak düşürülmesi üzerine eski Genel Başkan Gültekin Gazioğlu ve ittifak ettiği goşist gruplar ayrı bir kongre topladılar. Öte yandan mahkemeden divanın görev devam etmesi doğrultusunda karar alan meşru divan kongreyi sürdürmek için hazırlıklar yaparken "Birlik ve Dayanışma" grubu tek başına ikinci bir kongre topladı. Her iki kongrede ayrı ayrı iki yönetim seçildi.

Divanda görev alan Demokrasi İçin Birlik grubu mahkeme kararından sonra bütün delegelerin katılacağı, oldu bittiye getirilmemiş bir demokratik kongre toplanması ve ancak bu şekilde örgütün bütünlüğünün korunacağı görüşünü savunarak Birlik ve Dayanışma grubunun kongreyi oldu bittiye getirmesini önlemeye çalıştı.

İki başlı duruma getirilerek parçalanma tehlikesiyle karşı karşıya bırakılan TÖB-DER'in bütünlüğünü korumak, meşru ve demokratik bir yönetimin göreve gelmesini sağlamak için kongreden sonra da bütün güciyle mücadele eden Demokrasi İçin Birlik grubu lideri İlhan Alkan bir açıklama yaptı.

Açıklamasında, TÖB-DER'i parçalamak pahasına yönetimi ele geçirmeye çalışan her iki gurubun da baştan beri izledikleri yöntemlerle, örgütü parçalamaya, yoketmeye çalışan burjuvaziye hizmet ettiklerini belirten İlhan Alkan TÖB-DER'in bütünlüğünü sağlamak için her türlü demokratik ve yasal girişimde bulunduklarını söylemiştir.

Türk Tabibler Birliği susuyor

Bir emekçinin gözgöre göre bir doktorun ihmali sonucu ölmesi üzerine her olayda bildiriler yayınlayan, demeçler veren Türk Tabipler Birliği ile İstanbul Tabip Odası yöneticilerinden ses seda çıkmadı.

En ufak bir konuda sayfalar dolusu demeçler veren, gazete sutünlarını kendi kişisel politik çıkarları için doldurmaktan başka bir amacı olmayan Türk Tabipler Birliği Başkanı Erdal Atabek ihmal sonucu ölüme terkedilen işçi Alaattin Batman'a "çalışabilir" raporu verilen İstanbul Hastanesinde Başhekim Yardımcısı olarak çalışır.

Ettikleri yemine bile sadık kalmayan doktorlara işçi sınıfı gereken dersi bir gün mutlaka verecektir.

Haşhaş üreticileri CHP'yi umut olarak görmüşlerdi ama taban fiyatlarını öğrenince umutları kırıldı.

Pancar ve haşhaş üreticileri CHP hükümetinden umudu kesti

Pancara ve haşhaşa verilen taban fiyatlarının bir yıllık emeklerini karşılamadığını söyleyen üreticiler kışı nasıl geçireceklerini düşünüyorlar. (Yazısı 3. sayfada)

ÇARK

Ordu üretici yapılamaz

Hükümet çevrelerinde ordunun üretime katılması tartışılıyor. Milli Savunma Bakanı'nın dediğine göre: "Ordu, konut yapımında, tarımda, eğitim alanında, hayvancılıkta üretime katılabilir, ürünlerini dış pazarlara satabilir, böylece döviz elde edebilir ve elde ettiği dövizleri kendi gereksinmeleri için kullanabilir."

Bugünlerde gazete manşetlerinden inmeyen İran'ın içinde bulunduğu durum oldukça öğreticidir. İran Şahı'nın kanlı baskı rejimine karşı yoğun kitlesel eylemler yapılıyor. Kitlesel tepkiler gitgide yayılıyor. Buna karşı Şah'ın verdiği cevap: "Ordu benimle, bana kimse bir şey yapamaz" oluyor. Yani Şah, İran işçilerine, köylülerine, öğrencilerine ve aydınlarına karşı orduyu çıkararak diktatörlüğünü sürdüreceğini ilan ediyor.

Bu yoksul ülkenin petrolden elde ettiği gelirlerin büyük bölümü silahlanmaya ayrılıyor. Sözde ulusal savunma adına yapılan bu harcamaların nedeni böylece bir kere daha açığa çıkıyor. İran ordusu sınırlarını korumak için değil, kendi halkına karşı silahlandırılıyor. Diğer yandan ordu düzenin patronları arasına girmiş durumda. İran ordusu, pazara yönelik üretim yapan, fabrikaları ile, tarım işletmeleri ile işçilerin, emekçilerin, aydınların karşısına düzenin patronlarından biri olarak çıkıyor. Yüksek rütbeli subaylar sadece Şah'ın muhafızları değil, aynı zamanda düzenin patronları durumunda.

Bugünlerde tüm açıklığı ile yaşadığımız bu olaylardan ders alınması gerekir. Ordunun pazara yönelik işletmeler kurması, kendi gelirini kendi kullanması, üretici yapayım derken düzenin patronlarından olması sonucunu yaratıyor. Bu sonuç herkesten çok emperyalistleri, büyük patronları ve faşistleri sevindirir.

Bizde askerlik süresinin uzunluğunun ve asker sayısının çokluğunun bir nedeni de işsizlik. İş olanakları yaratılamayınca askere almak hâlâ geçerli bir yöntem olarak savunuluyor. Bugünkü ordu kapitalist dünyanın en kalabalık ordularında biridir. Oysa biz geri bir ülkeyiz. Ülkemizde sekiz milyon civarında işsiz var. Bu sayı giderek artıyor. Durmadan artan pahalılık ve enflasyon emekçilerin yaşamını giderek daha da zorlaştırıyor. Bu durumda bütçenin yarısına yakın bir bölümü silahlanma ve ordu için hazırlanıyor.

Bu durumu esas alarak çözümler aramaya kalkmak sorunu çözmekten öte daha da kötü yeni sorunlar yaratacaktır. Bulunacak tek geçerli ve doğru çözüm, NATO'dan çıkarak, tüm komşularımızla ve bölge devletleriyle karşılıklı saldırmazlık ve işbirliği anlaşmaları yaparak, silahlanma yarışından ve bu yoksul ülkenin kaldıramayacağı kadar kalabalık ordular beslemekten vazgeçmektir.

Ordunun değil yeni üretim alanlarına yönelmesi için uğraşmak, şimdiye kadar girilen pazara yönelik üretim alanlarından derhal çıkılması ve bu tür alanların orduya kapatılması gerekir. Demokratik bir iktidarın yapacağı budur. Orduyu üretici yapayım derken, "İran ordusu" yapmak, Şah'a bile hayır getirmemiştir.

Yavuz ÜNAL

DİSK ÜYESİ 2231 İŞÇİ BAYRAMI GREVDE GEÇİRİYOR

Kamu kesiminde Türk-İş'e bağlı sarı sendikalarla, işçi çıkarlarına taban tabana zıt "Toplumsal anlaşma" gereği birbiri peşisıra toplu sözleşmeler imzalanırken DİSK'e bağlı çeşitli sendikaların üyesi 2231 işçi bayrama grevde girecekler.

DİSK tarafından yapılan bir açıklamaya göre konfederasyona bağlı 18 işyerinde 2 bin 231 işçi grevde bulunuyor. Grev kararı alınan 7 işyerinde ise 673 işçi greve başlayacakları günü bekliyor.

51 işyerinde toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşmazlık çıktığı için anlaşmazlık zaptı tutulduğu bildirildi. Çeşitli işyerlerindeki 796 işçinin de direnişlerini kararlı bir biçimde sürdürdükleri belirtiliyor.

Bir yıldır sürdürülen toplu sözleşme görüşmeleri boyunca asgari ücretle çalıştırılan DÖKSAN işçileri birlik ve kararlılıkla grevi sürdürüyorlar. MİSK'e bağlı faşist sendikanın hiç üyesi olmamasına rağmen yaptığı itiraz üzerine toplu sözleşme yapılmasının uzadığı işyerinde işçiler bütün engelleri aşmasını bildiler.

Saat ücretlerine 12.50 TL. zam isteyen işçiler ayrıca 3 ikramiye ve sosyal haklar da talep ediyorlar. Disiplin kurulunun 4 üyesinden 3'ünün işçilerce seçilmesini ve tüm personelin sendikalı olabilmesini şart koşan DÖKSAN işçilerinin grevi büyük destek görüyor.

Grev yerini ziyarete giden TİP Yenimahalle ilçesi üyeleri "Sosyalist Türkiye", "Patronsuz Türkiye", "Faşizme Geçit Yok" sloganlarıyla grev alanına girerken Döksan işçileri de slogan atarak TİP'lileri karşıladılar. Davul zurna eşliğinde halay çeken TİP üyeleri ve grevci işçiler hep birlikte türküler söylediler. TİP'in getirdiği "UMUDUMUZ İŞÇİ SINIFI-KURTULUŞ SOSYALİZM" yazılı pankart da grev yerine asıldı.

Grevci işçiler TİP üyelerinin ziyaretiyle morallerinin daha da yükseldiğini belirtirken TİP İlçe yöneticileri de her zaman Döksan işçilerinin yanında olacaklarını, bütün güçleriyle grevi destekleyeceklerini söylediler.

BELEDİYENİN LOKAVT KARARINA KARŞI 25 İŞÇİ, AÇ, SUSUZ DİRENİYOR. İŞÇİLERE BAĞLI OLDUKLARI GENEL-İŞ SENDİKASI SAHİP ÇIKMADI.

Antalya'nın CHP'li belediyesi 25 park işçisini sokağa bıraktı

Antalya (Görev) – Antalya denilince akla deniz, güneş tarih ve ilerici olarak tanınan CHP'li belediyesi gelir. Bu ilerici olarak tanınan belediyenin başkanı Selahattin Tonguç Antalya Parkı'nda çalışan 25 işçinin işine Temmuz 11'inde son verdi. 25 park işçisi Selahattin Tonguç'un bu haksız işlemine karşı aç susuz direniyor. Üstelik bağlı oldukları Genel-İş Sendikası işçilerle hiç ilgilenmiyor. Diğer sendikaların da aldırdığı yok. Kendi kaderlerine terkedilmiş bu yaşları 40'ın üzerindeki 25 emekçinin sorunlarına yalnızca Türkiye İşçi Partisi sahip çıktı. TİP üyeleri Antalya Parkı'nda direnişlerini sürdüren park işçilerinin tüm sorunlarını çözümlemeye, onların dertlerine ortak olmaya çalışıyorlar.

Parkı devralan belediye toplu sözleşmeyi hiçe sayarak işçilere asgari ücretten maaş vermek istiyor. Ancak işçilerin bunu kabul etmeyip direnmeleri üzerine 11-12 Temmuz tarihlerinde Antalya'nın "ilerici" Belediye Başkanı Tonguç, 25 işçinin tümünün işine son veriyor. 1 Ağustos'ta da işçilerin Parkı terketmeleri için adamlarıyla haber yolluyor. Ancak işçiler direnişlerini kararlı bir biçimde sürdürüyorlar.

Sözde ilerici ve işçiden yana CHP'li Antalya Belediyesine, direnişe geçtiklerinden beri sürekli olarak kendilerine baskı yapan polis ve diğer gerici güçlere, kendileriyle direnişlerinin başlamasından bu yana hiç ilgilenmeyen sendikaları Genel-İş ve bazı devrimci kişi ve gruplara rağmen yiğit park işçileri mücadelelerini TİP ile birlikte sürdürüyorlar. Bu eylemde kimlerin gerçekten kendilerinden yana olduğunu gördüler. "Örgütlü birleşik gücün" her zaman başarılı olacağını yaşadılar, yaşıyorlar.

Direniş yapan işçilere MHP'li patron ateş açtı

MHP Genel Sekreter Yardımcısı Nevzat Köseoğlu'nun dayısı olan Mustafa Köseoğlu'nun sahibi bulunduğu Şafak Ambalaj Fabrikasında çalışan işçiler patronun sendikayı tanımayıp lokavt ilan etmesi üzerine direnişe geçti. DİSK'e bağlı Basın-İş Sendikasına bağlı olan işçilerin üzerine patron oğullarıyla birlikte saldırarak ateş açtırdı. Bu olay üzerine işçiler durumu savcılığa bildirdiler. İşçi haklarını hiçe sayıp, işçilerin sendikalaşma ve toplu sözleşme yapma haklarına karşı çıkan faşist patron ve oğulları gözaltına alındı.

Sarı sendikadan ayrıldılar

İşverenin tüm baskılarına rağmen sıra Çimse-İş'ten ayrılan Kılıçoğlu Fabrikası işçileri

Kılıçoğlu kiremit fabrikası işçileri sendika özgürlüğü için direniyor

Eskişehir'de Kılıçoğlu Tuğla ve Kiremit Fabrikası işçi sayısı bakımından en çok işçinin bulunduğu fabrikalardan biri. Bu fabrikada şimdiye kadar işçiler Çimse-İş sendikasında örgütlü idiler. Geçtiğimiz ay içinde Çimse-İş ile patron arasında toplu sözleşme görüşmeleri sonuçlandı. Bu sözleşme ile işçilere göstermelik bazı haklar tanındı.

Bundan öncek dönemde fabrikada çeşitli baskı ve tertiplerle işçiler faşist MİSK'e üye yapılmak istendi. Ancak bu çabalar sonuç vermedi. Kılıçoğlu işçileri kendilerine patron tarafından yapılan baskıları da göğüslediler ve MİSK'e üye olmadılar.

Çimse-İş'in işçilerin sırtından toplu sözleşmeyi patron ile imzalamalarından sonra işçiler Çimse-İş'ten topluca ayrılmak ve Keramik-İş sendikasına geçmek istediler. Bunu gerçekleştirebilmek için aralarında örgütlendiler ve çalışmalar yaptılar. İşveren şimdiye kadar isteklerinin hepsini yerine getiren sarı sendikadan ayrılmasını hoş karşılamadı. Bu çalışmaları engellemek ve işçilerin Keramik-İş'e örgütlenmelerini engellemenin çarelerini araştırmaya başladı.

Önce işçilere gözdağı ve korku vermek istedi. Buna rağmen işçiler kanunen kendilerine verilmiş olan sendika seçme haklarını kullanmaya başladılar. Toplu olarak Çimse-İş'ten istifa etmeye başladılar. İşveren vekili ve Çimse-İş sendikası yetkilileri istifaların yapılmakta olduğu notere kadar gelerek noteri bile istifaları kabul etmemesi için tehdit ettiler. Hatta notere istifaların kabul edilmemesi karşılığında bazı vaadlerde bulundular. İşçiler buna karşılık haklı olan mücadelelerine devam ettiler. İşçilerin bu kararlı tutumuna karşı işveren yeni yıldırma hareketlerine ve uygulamalarına girişti. Bu kez işveren işten kanunsuz olarak işçi çıkarmaya başladı. İlk olarak tüm Kılıçoğlu fabrikası işçileri tarafından sevilen ve mücadelede önderlik eden Kemal Çelik adlı işçi işten atıldı. Bu kez bütün işçiler topluca direnişe başladılar. Fabrikadaki direniş 28 Temmuz 1978 günü başladı. Direnişin ikinci gününde işveren direnişi kırmak için işçilerden 13. ünü daha işinden attı. Ama işverenin bu davranışları direnişte olan işçileri daha da mücadeleci daha da davalarına sıkı sıkıya sarılmaya ve bu haklı mücadelelerinde birlik olmaya yaradı. İşveren direnişi kırabilmek için işçilerin gözünü korkutmayı da denedi. İşçiler üzerine polis göndererek, onları savcılığa şikayet ederek başarıya ulaşabileceğini hesapladı. Ama işverenin ve patronun hesapları bu güne kadar hep yanlış çıktı.

İşçiler gerek direniş esnasında gerek direnişin bitiminde sürekli olarak topluca yapılan toplantılarda ortak kararlar alıyorlar ve bundan sonra olabilecekleri aralarında yaptıkları tartışmalarla değerlendiriyorlar.

Kılıçoğlu işçilerinin bu kararlı direnişi patronlarda bir yılgınlık yarattı. Patron bu kadar disiplinli ve örgütlü bir direnişi ortaya koyan işçilerin isteklerine karşı koyamayacağını anlayarak işçi temsilcileri ile bir masaya oturmanın çarelerini araştırmaya başladı. Böylece, işçi sınıfının örgütlü mücadelesinin başarıya ulaştığı bir kez daha kanıtlanmış oldu.

Hasan Usta — BAYRAM GELDİ

Deva ve İlsan ilaç fabrikasında işçiler üzerindeki baskılar sürüyor

Deva ilaç fabrikasında sendikal örgütlenmede öncülük yapan işçiler işten çıkarıldı. DİSK'e bağlı PETKİM-İŞ sendikasında örgütlenme çalışmaları yapan fabrikada daha sonra işten çıkarmalar devam etti ve 65'e yakın işçinin işine son verildi. Atılan işçilerin yerine de komando oldukları öne sürülen 40'a yakın işçi alındı. Bu olaydan sonra fabrikada durum gerginleşti, ve olaylar çıktı. Bekçi kadrosuna alınan ve komando oldukları bilinen 25 kişi ve yine komando olduğu açıklanan personel müdürü, çıkan olaylar ve işçilere açılan ateş olayı ile ilgili olarak göz altına alındı. Deva Genel Müdürü Tevfik Baydar'da ifadesine başvurmak üzere çağırıldı.

Olaydan sonra kapatılan fabrikada işçiler pasif direnişe geçtiler. Bu arada işveren tarafından kapıya asılan ilanda işten çıkarılanların dışındaki işçilerin iş başı yapmaları istendi.

Aynı günlerde Mecidiyeköy'deki İLSAN ilaç ve hammadde fabrikasında da patron sendikayı tanımayarak lokavt kararı aldı. Bunun üzerine işçiler iş yerlerini terketmyerek direnişe geçtiler. TÜRK-İŞ'e bağlı PETROL-İŞ Sendikasının örgütlenip sözleşme çağrısı yaptığı fabrikada önümüzdeki günlerde toplu iş sözleşmesi için görüşmeler başlayacaktı. Durum üzerine sendika yetkilileri işyerinde kısa bir süre önce sözleşme görüşmeleri için ön protokol imzaladıklarını belirtip, "İşverenin fabrikayı kapatma gerekçesi bizim için geçersizdir. Toplu sözleşmeye başlanacağı sırada böyle bir girişimde bulunmalarından amaç, fabrikada sendikalaşmanın engellenmesi içindir." diyerek işvereni suçladılar.

Güneydeki grevler CHP'nin sahte halkçılığını sergiliyor

CHP hükümetinin Türk-İş'le "Toplumsal Anlaşma" imzalamasından kısa bir süre sonra, Türk-İş'e bağlı Petrol-İş Sendikası, Mersin'in en büyük sanayi işletmelerinden biri olan Akdeniz Gübre Sanayii'nde, toplu sözleşme anlaşmazlığından dolayı greve gitti. Yaklaşık 800 işçinin çalıştığı AGS'de grev sürerken, yine Mersin'in en büyük sanayi işletmelerinden biri olan SODA sanayiinde de greve gidildi.

DİSK'e bağlı Petkim-İş Sendikasının yetkili olduğu Soda Sanayiinde, işçilerle birlikte teknik elemanlar da greve katıldılar.Bu, fabrikanın kuruluşundan bu yana geçen 4 yıl içinde, Soda sanayinde konan 3. grev. Ama bu grevin diğerlerinden farklı bir yanı var. Çünkü bu grevin işçiler açısından daha fazla eğitici ve öğretici bir yanının olduğu tartışma götürmez. Örneğin, önceki grevlerde gerek işçiler gerekse greve destekçi olan kuruluşlar, grev yerinde istedikleri pankartları asma olanağı bulurken, bu kez grev yerini ziyaretlerin bile jandarmalar tarafından sıkı bir denetim altında tutulmak istenmesi tepkiyle karşılanmaktadır. CHP yönetiminin iş başına gelmesi ile işçilerin ve emekçilerin belirli haklar elde edeceği hayaline kapılanlar bu bekleyişlerinin ne denli boş olduğunu bu grev okulunda yakından öğrenmekteler. Özellikle ilerici kuruluşlar adına gelen ziyaretçilerin grev yerinde jandarmalar tarafından aranmaya tabi tutulmaları, "141-142. yasalar kaldırılmalıdır" gibi pankartların Valilik emriyle grev yerinden sökülüp atılması, işçiler arasında şu görüşlerin yaygınlaşmasına neden olmuştur: CHP nin halkçı edebiyatının ne büyük aldatmaca olduğu, yaşadığımız somut olaylarla doğrulanıyor. En küçük ekonomik hak ve çıkarlarımız konusunda bile yeterli duyarlığı göstermeyen bu hükümet, siyasi özgürlükler konusunda da ne denli tutucu bir politika izlemekte olduğunu bu uygulamaları ile gösteriyor.

Her iki grev yerini de ziyaret eden TİP üyeleri yaptıkları konuşmalarla, CHP'nin ülke çapında buna benzer uygulamalarından örnekler vererek, kurtuluşlarının sosyalizmde olduğunu vurgulayarak işçileri bu düzene karşı uyanık olmaya çağırdılar.

Bilinçlenen işçilerin, bu yönetime olan tepkileri, Güney'de yeni alanlara da sıçrıyor. Yakın bir gelecekte Türkiye'nin en büyük rafinerilerinden biri olan ATAŞ'ta da yakında greve gidileceği söyleniyor.

BAŞAK

CHP köyleri oy deposu olarak görüyor

CHP'nin öteden beri dilinden düşürmediği, programına aldığı, seçim bildirgelerine koyduğu bir söz var: Kalkınma köyden başlayacak, diye. Bu türden içi boş, havada laflar etmek elbette yalnız CHP'ye has birşey değil. Bütün burjuva partileri köylülerin oyunu alabilmek için böyle şeyler söylemek zorundalar. Türkiye'de Cumhuriyetin ilanından beri köylülere söylenen hoş sözleri, vadedilenleri toplasanız koca bir kitap olur. Sözler koca bir kitap olur da yapılanların hepsini toplasanız incir çekirdeğini doldurmaz. Köylülerin düzene karşı tepkilerinin örgütlenmesini önlemek için yapılanlar da yoldan, sudan öteye geçmez.

"Kalkınmayı köyden başlatacağız" diyen CHP'nin hükümeti de köye göstermelik şeyler yapmaktan öteye geçmiyor. Genel sekreter yardımcısı iken parti içinde çevirdiği manevralarla CHP'lilerin "Ali Topuz-Hokus fokus" dediği köy İşleri bakanı Ali Topuz da doğrusu bu konuda çok başarılı. Hergün bir parlak söz ediyor. Gösterişi olan bir iş bulup yapıyor. Köye Ulaşım Projesi (KUP) konusunu geçen sayı Başak' da yazmıştık.

GÖREV'in bu sayısında öteki sütunlarımızda KUP hikayesinin altında yatan seçim hesapları da ayrıntılı olarak anlatılıyor. Yapılan basit ve küçük işlerin nasıl allanıp pullanıp sunulduğu apaçık ortada. Bütün hesaplar "kalkınmanın köyden başlaması" değil gelecek seçimin de kurtarılması üzerine kuruluyor. Meclislerin tatil olduğu bugünlerde bir yandan bakanlar, bir yandan milletvekilleri seçim yatırımı peşinde. Bu arada Köy İşleri Bakanı boş durmadı. Bafa Gölü'ne gitti. Köylülerle resimler çektirdi, gazetelere demeçler verdi. Bafa gölünü nasıl kamulaştırdıklarını, ağaların elinden nasıl aldıklarını anlattı. Kamulaştırma doğru elbette. Zaten yasalar açık açık yazıyor: Göller kimsenin malı olamaz, diye. İş bundan sonrasında asıl. Bakalım Bafa Gölü ne olacak, hep birlikte göreceğiz.

Toprak ve Tarım Reformu yasası'na göre kamulaştırılan ve hazineye geçen topraklar Urfa' da gene toprak ağalarının hizmetine sunuluyor. Ağaların isteğine göre kamulaştırılan topraklar gene eski sahiplerine kiraya veriliyor. Topraklar devletin oldu ama ağalar gene ağa. Hem de devletin toprakları üzerinde sürdürüyor ağalıklarını. Bafa gölünün de gene göl ağalarının çıkarına bir çözüme bağlanmaması için çevre köylerin emekçileri uyanık olmak zorundalar. Çünkü hükümetin derdi, köylülerin sorunlarını temelden çözmek değil, gösterişli işler yaparak oylarını almak.

Gündüz MUTLUAY

Köylüler CHP'nin gerçek yüzünü görmeye başladı

Düşük taban fiyatı pancar ve haşhaş üreticisini perişan etti

Kütahya (GÖREV) - Yaz ayları şu günlerde sona eriyor. Haşhaş ekicileri, pancar ekicileri bütün bir yaz üzerinde titredikleri, emek sarfettikleri ürünlerini topluyorlar. Bu yıl üreticiler ekimi umutla yaptılar. Taban fiyatlarını düşük tutan, üreticiler üzerinde faşizmi sürekli bir tehdit unsuru olarak kullanan kapkaranlık MC gitmiş yerine emekten halktan yana olduğunu söyleyen CHP hükümeti gelmişti. Üreticiler umutluydu, ancak CHP'nin sermayeye güvence veren programı, daha sonra sermayeden yana yaptığı ekonomik uygulamaları üreticileri endişelendirmeye başlamıştı. Endişeler boşuna değildi, işte açıklandı: Pancar taban fiyatı 80 kuruş haşhaş baş fiyatı 25 lira.

Hükümet açıkladığı taban fiyatlarıyla gerçek yüzünün üreticilerce kavranmasından çekinmemişti. Çünkü onun için büyük sermayeye hizmet, onun sorunlarına çözüm üreticilerden, emekçilerden önde geliyordu. İktidarda kalmak yerini sağlamlaştırmak için onun desteğini tamtamına alması şarttı. Nasıl olsa işçi ve emekçiler kendi iktidarları diyecek, yapacak her türlü girişimlere ücret sınırlamalarına razı olacak boyun eğeceklerdi. Yanılıyorlar şahte umutların yerini gerçek umutlar artık almaya başladı. Boş umutların yerini bilinç alıyor, üreticiler gerçek kurtuluşlarının nerede olduğunu görüyorlar. "Köylülerin kurtuluşu işçi sınıfıyla birlikte olacaktır. -Kurtuluş çark-başaktır" sözleri üreticilerindudaklarından sessiz ancak inançlıca dökülüyor artık.

Aşağıda görev gazetesi adına Simav ilçesininCaysimav köyünde bir üretici ile yaptığımız söyleşi durumu yeterince kanıtlıyor.

Görev: Önce sizi tanıyalım?

- Adım Halil İbrahim Acar Çaysimav köyündenim küçük üreticiyim.

Görev: Pancar taban fiyatları bildiğiniz gibi 80 kuruş olarak açıklandı bu durumu nasıl karşılıyorsunuz?

- Evet pancar taban fiyatı 80 kuruş olarak açıklandı. Daha önce ben dekar başına ne kadar kazanabileceğimin hesabını yaptım. Buna göre yaptığım emek ve harcamaların toplamı 2720 liradır. Simav bölgesinin dekar başına arazi verimi 4 ton pancardır. Yalnız bundan pancar dairesi %7 fire çıkarır. Bize 3720 kg pancar kalır. Taban fiyatı 80 kuruş olduğuna göre bir dekardan 2976 lira pancar parası alacağım. Masrafımsa önce söylediğim gibi 2720 lira demek dekar başına 256 lira kazanacağım.

Görev: Haşhaş için ne diyorsunuz?

- Bildiğiniz gibi 12 Mart hükümetleri Amerikanın baskısıyla haşhaşı yasakladı? O yıllarda haşhaş kapsülüne 23 lira baş fiyat verildi. Aradan dört yıl geçmesine rağmen, haşhaş baş fiyatı 25 lira olarak açıklandı. Dört yılda 2 lira gibi bir artış yapıldı. Oysa hayat pahalılığı dört yılda 2 lira mı arttı. Önceki hükümet Amerikanın baskısıyla haşhaşı açıkça yasaklamıştı. Şimdiki hükümet ise haşhaşa düşük fiyat vererek, sanki haşhaş ekmeyin diyor.

Görev: Evet tahmin ediyoruz. Sizce pancar taban fiyatı kaç lira olmalıydı?

- 150 kuruş bunu bekliyorduk. O zaman dekar başına 2850 lira kazanabilecektik. Biraz önceki sohbette sanayii mamüllerinin senelik artış hızının yaklaşık yüzde 40 olduğu söylendi. Bizim ürettiklerimizin artış hızı ise yüzde 5-10'u geçmiyor. Sorunlarımıza eğildiğiniz için size çok teşekkür ederiz, sağolun.

Görev: Siz de sağolun.

Destekleme alımları kimin yararına?

Muhalefetteyken MC Hükümetlerinin ilan ettiği taban fiyatlarını yetersiz bulan CHP, iktidara geçtikten sonra saptadığı fiyatlarla yüzbinlerce üreticinin hayal kırıklığına uğramasına yol açtı. CHP Hükümeti bu yıl özellikle bazı sanayi dalları:için hammadde oluşturacak ürünlere düşük taban fiyatlar saptarken sanayi hammaddesi olmayan ürünlere beklenilenden daha fazla fiyat verdi. Bu bilinçli tutumun bir tek amacı vardı. Bir yandan üzümde, fındıkta, olduğu gibi büyük toprak sahiplerini desteklemek ve tarımda kapitalist gelişmeyi hızlandırmak, öte yandan da pamukta olduğu gibi düşük fiyat vererek hammadde olarak pamuğu kullanan tekstil sanayicilerini memnun etmek. Örneğin pamuğa Ege Bölgesinde 15 lira, Çukurova'da 15.50 lira taban fiyat verileceği sanılırken Ege'de 13.75, Çukurova'da ise 13.25 TL. taban fiyatı verilmiştir. Çekirdeksiz kuru üzüm ve fındıkta ise durum tam tersi oldu. Kuru üzüme beklenilenden 3.5 ve fındığa da 4 TL daha fazla fiyat saptandı. Pancar ve haşhaş üreticileri ise ürünlerine verilen düşük taban fiyatlarından ötürü bu kışı nasıl geçireceklerini düşünüyorlar.

Devletin destekleme alımları her iktidar döneminde üreticiyi ya da belirli bir ürünü desteklemek, gelir dağılımını dengelemek ve istikrara kavuşturmak gibi gerekçelerle de yapılsa sonuçta büyüktoprak sahiplerini desteklemekte ve gelir dağılımını dengelemek bir yana daha büyük adaletsizliğe yol açıyor. CHP iktidarı bu yıl taban fiyatlarını saptarken hem uluslararası parababalarının örgütü olan IMF'nin öğütlerine uyarak bazı ürünlerinde yüksek taban fiyatı vermedi, hem de büyük toprak sahiplerinin çıkarlarını titizlikle korudu.

Taban fiyatlar bu uygulamasıyla üreticinin yüzünü güldüremez. Büyük toprak sahipleri ve sanayi burjuvazisinin çıkarlarını korumaya devam eder.

Üreticinin çilesi bitmiyor

Haşhaş üreten yüzbinlerce köylünün çilesi CHP iktidarında da sürüyor. Umutlar boşa çıktı.

Köye Ulaşım Projesi bir kandırmacadır

Bugünlerde sık sık sözü edilen konulardan birisi de Köye Ulaşım Projesi. Bilindiği gibi KUP' un uygulama alanı şimdilik doğu illeri. Doğu illerinin köyleri. KUP ilkin Hakkari il'inde başlatıldı. Dahasonra başka illerde de uygulamaya konuldu. Bakanların katıldığı anlı şanlı (!) törenlere, TV'deki reklamlı açıklamalara rağmen bugüne kadar bu projeyle ancak birkaç kilometrelik yol yapılmış durumda. Yolu olmayan tüm köy yollarınınyapılacağı da beklenilmiyor.

Köye Ulaşım Projesinin mimarı Köy İşleri Bakanlığı. Mimari Ali Topuz. GÖREV okurları Ali Tupuz'u başka işlerin mimarı olarak ta tanırlar. Hatırlanacağı gibi Ali Topuz Eyüboğlu ile birlikte 1977 genel seçimlerinde doğu'ya ilişkin bir proje uygulamışlardı. Bu seçimlerde CHP listelerinde aday adayı olan demokrat nitelikli kişiler Ali Topuz'un aktif müdahalesi ile veto edilmişlerdi.

Bugüne kadar büyük sermaye çevreleri büyük toprak ağalarıyla birlikte iktidar etmişlerdir. Bu iktidarları boyunca büyük sermaye çevreleri özde çıkarları feodal ağalarla ve buna dayanan ilişkilerle çatışmasına rağmen ülkemizin şartlarında toprak ağalığının bir kurum olarak korunmasına ve gelişmesine büyük çaba sarf etmişlerdir. Kendi partilerini il ve ilçe teşkilatları bu kişilerle oluşturulmuş ve seçimlerde liste başlarına bu ağa ve şeyhlere yer vermişlerdir.

Ağalığın kurum olarak canlı tutulması ve korunması sonucu uzun yıllar doğu köylülerin talepleri kısıtlı tutulmuş, tutulmaya çalışılmıştır. Köylülerin yol, su ve benzeri istemleri seçimlerde verilecek oylarla sınırlı tutulmuş ve seçim döneminde kendi adamlarının başında bulunduğu devlet kurumları ile gidermeye çalışmışlardır.

Aslında bu benzeri taleplerinin hepsi gelmiş geçmiş iktidar dönemlerinde devlet olanaklarıyla rahatlıkla karşılanabilir taleplerdir.

İşte CHP ve CHP'li uzmanlar KUP'la bu kutuplaşmayı canlı tutmak ve umut olmaktan çıkışını gözardı etmenin çabası içindedir. Öte yanda bu yörelerin ağa ve şeyh milletvekillerinin 1981 seçimlerinde seçilmelerine olanak vermektir. Ve böylelikle burjuvazinin bu açıdan CHP'ye yüklediği işlevi yerine getirmektir.

Ama köylüler artık kısıtlı olarak tutulan taleplerini geliştiriyorlar. Kendi yerlerini ve yerlerinin nerede olduğu bilincine varıyorlar. KUP projesi onları kandırmayacaktır.

Bir kutu bayram şekeri 150–200 liraya satılıyor

Bayram eskiden heyecanla beklenen önemli günlerdendi. Oysa şimdi emekçiler ve dar gelirliler açısından öyle fazla bir özelliği olmayan günlerden biri haline geldi. Hatta bayram öncesi emekçi halk açısından oldukça zor geçen günler olarak değerlendirilmeye başlandı.

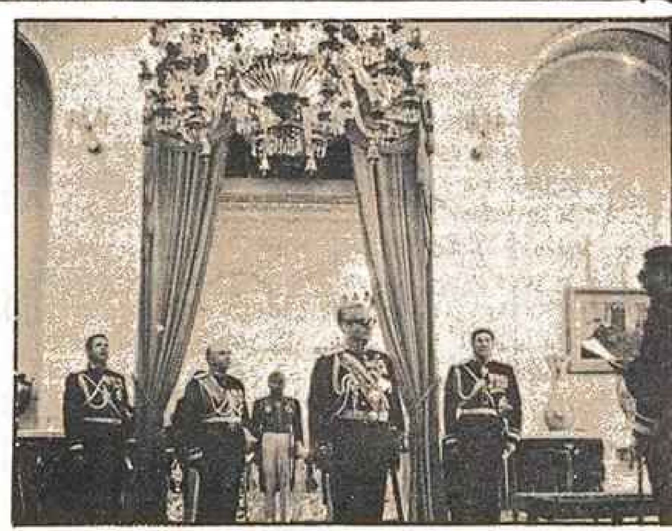
Fiyat artışlarının alabildiğince yükseldiği Türkiye'de bayram öncesi çeşitli maddelerin fiyatlarında büyük artışlar görülür. Özellikle şeker bayramı öncesi şeker fiyatları ile bir çok gıda maddesinin fiyatı her gün alıştığımız artış hızının da üzerine çıkar.

Bu bayram da özellikle şeker ve gıda maddelerinde önemli artışlar görüldü. Bayramda büyüklerimizin elini öpmeye giderken aldığımız bir kutu şekerin fiyatı 150-200 liraya yükseldi. Yarım kiloluk hediyelik şekerin fiyatı ise 100 lira. Bu durumda şeker bayramında şeker hediye etmek tarihe karışacağa benzer.

Gıda maddelerinin fiyatları ise yanına yaklaşılır gibi değil. Emekçi halkın çoktandır unuttuğu etin fiyatı kasaplarda 150 liraya çıktı. Kasaplara bolca et verip kendi mağazalarında halka cehennem azabı çektiren Et Balık Kurumu'nun eti biraz ucz ama onun için de gece yarısından sıraya girmek gerekir. Sütün fiyatı 20 liraya, yumurtanın ise 3 liraya doğru yükseliyor. Önümüzdeki kış emekçilerin yiyemiyecekleri gıda maddeleri arasına kilosu 100 liraya yaklaşan beyaz peynirle 80 lira olan zeytin de katılacak.

Ev kiraları ve diğer zorunlu tüketim maddelerinin fiyatları ise işçilerin, memurların, emeklilerin ve diğer dar gelirlilerin ücret ve maaşlarını çoktan aşmış durumda. Bu ortamda emekçi halkın mutlu bir bayram geçirmesi düşünülebilir mi?

Şah, İran halkına karşı Amerikan silahlarıyla donanmış orduyu kullanıyor

Şah Ailesinin debdebeli saltanatı daha ne kadar sürecek?

İran'ın Abadan kentinde bir sinemanın kundaklanarak yakılması sonucu 430 kişi diri diri yandılar. Olaydan sonra Şah yönetimi sinemanın "komünist dinci tedhişciler" tarafından yakıldığını açıkladı. Sinema kundaklandığı sırada tüm kapıları kilitlemiş ve seyirciler için hiçbir çıkış yolu bırakılmamıştı. Sinema yöneticisinin "tedniş" olaylarına karşı önlem olarak kapıları kilitlediği ileri sürüldü. Ama yangın boyunca ne yönetici ne de kapıların anahtarları bulunabildi. Bundan da ötesi, itfaiye olay yerine geldiğinde çevredeki yangın musluklarından hiçbirisinin çalışmadığını gördü.

430 kişinin diri diri, kapıları kilitli bir binada yakılması dünya terör tarihinde şimdiye dek eşine rastlanmadık bir olay. Şah'ın ülkesinde de bu olayla yılbaşından beri sürmekte olan terör doruğuna ulaşmış oluyor. Ramazan'ın başlangıcından beri İran'ın çeşitli kentlerinde eğlence yerlerine karşı saldırılar da büyük yoğunluk kazanmıştı.

İran halkı yoksulluk, sefalet ve faşist Şah rejiminin terörüyle mücadele ediyor

Şah yönetimi her olaydan sonra "komünistleri, gerici dincileri ve Filistin ajanlarını" suçladı.

Aslında yılbaşından beri İran'da olagelen olaylar çeşitli toplum katmanları arasındaki çatışmanın iyiden iyiye açığa çıkmasından başka bir şey değildir. Şah da, kendi iktidarını koruyabilmek için bu olaylarda gizli örgütü SAVAK yoluyla kesin bir rol oynamaktadır. Abadan'daki sinema yangınından sonra İranlı çeşitli gruplar yangının kasten SAVAK tarafından çıkarıldığını açıkladılar. Ama bunun yanı sıra İran'da oldukça yaygın çeşitli bireysel terör örgütlerinin de bulunduğu bir gerçek.

İran toplumunda asıl çatışma feodal toprak ağaları ile büyük burjuva arasında gelişiyor. Feodal toprak ağaları küçük kasaba burjuvazisinin onlar arasından çıkan dinci fanatik öğelerin desteğinde de Şah'ın sözde "liberalleşme" hareketine karşı mücadele veriyorlar. Bu mücadelenin kızışması ise 1960 yıllarında Şah tarafından girişilen "Ak Devrim" dönemine rastlıyor. Ak Devrim sırasında yapılan sınırlı toprak reformu, emperyalizmin desteğindeki büyük burjuvanın toplum dengesinde ağır basmasına yol açmıştı.

Marksist Tudeh partisi önderliğindeki İran işçi hareketi ise yeni örgütlenmeye başlıyor. İşçi sınıfının İran'da giderek ağırlık kazanması da Ak Devrim sonrasına rastlıyor. Ancak İran işçi sınıfı henüz toplumda ağırlık kazanmış durumda değil. Böylesi durumlarda çoğu zaman görüldüğü gibi küçük burjuva terör grupları ortalıkta cirit atıyorlar.

İşte Şah'ın her olaydan sonra "komünistleri, dinci fanatikleri" suçlaması böyle bir toplumsal yapıdan kaynaklanıyor. Şah, terör hareketlerini kullanarak hem gerici öğelerden hem de devrimci işçi sınıfından gelen toplumsal muhalefeti önlemek istiyor. Bu yüzden de terör hareketleri Şah yönetimine yararlı. O nedenle bu olaylardan büyük bir bölümünü SAVAK'ın örgütlediği de yabana atılacak bir iddia değil. Şah toplumsal terörü doruk noktasına yükselttikten sonra bölgenin en modern Amerikan silahlarıyla donatılmış askeri gücü olan ordusunu halka karşı harekete geçirmeyi düşünüyor. Böylece İran'da tüm toplumsal muhalefet kesinlikle susturulacak ve İran büyük burjuvazi için güllük gülistanlık olacak.

Güç durumda kalan gazino patronlarının yardımına CHP' li Turizm Bakanı yetişti

Toplum için yeni bir anlaşma da gazino işletenlerle, Turizm ve Tanıtma Bakanı arasında yapıldı. Bakan Alev Coşkun' un halk adına yaptığı ucuz eğlence çağırısı, Ankara, İstanbul ve İzmir'in başlıca turistik gazinolarına hakim, sayılı patronlarca kabul edildi.

Ortak basın toplantısından sonra, verilen gazete reklamlarında bu yerlerde kişi başına dörtyüz lira sabit fiat uygulanacağı müjdelendi. Gerçekte ise işçi ve emekçi kesiminden hemen hiç kimsenin, gitmeyi hayal bile edemediği gazinolar, içlerinde bulundukları çıkmazdan kurtulmak için halkçı bakanı, kurnazca reklam aracı olarak kullanmış oldular.

Bu gibi yerlere gidebilen sayılı mutlu kesim ise "Madem ki Bakanın ricası ile iş bu kadar cuzluyormuş niçin yedi ay bekleyip, tam da ramazanda uygulanmaya konuldu" diye haklı tepki gösterdiler. Aylarca fazla para ödemenin öfkesi ile suç, bakanın omuzlarına yüklendi.

Gazinocular daha önceki yıllarda da benzer uygulamaya geçmişlerdi. Ne varki o günlerde bakan yerine, organizatörler ucuzluk çağırısında bulunmuş, patronlar da evet demişti. Bu uygulamanın gerekçesini de, yeni uygulamanın gerekçesi gibi götermişler, sanatçıların fazladan para almalarını önlemeyi planladıkların belirtmişlerdi.

Hayat pahalılığının hızlı dönemlerine, bir de sezonluk işsizlik eklendiği zaman gazinolar umdukları kârı bulamıyorlar. Kendilerini ayakta tutan meşru ve gayri meşru çevreleri memnun edecek parayı sağlıyamıyorlar. Bu durumda göstermelik ucuzluk kampanyaları ile arka masaların doldurulmasına çalışılıyor.

Gazinocuları zor durumdan kurtaran CHP'li Turizm Bakanı Alev Coşkun

Bu gibi yerlere gidebilme mutluluğuna erişen sayılı kimselerin bildiği gerçek şudur. "Fiks Menü" hiç bir zaman ön masalara uygulanmaz. Önceden ayırtılan bu masalara kişi başına işi kurtaracak fiatlar uygulanır Öksüz muamelesi gören arka masaların geliri ise ek kârdır.

İşte içinde bulunduğumuz hızlı pahalılık döneminde, arka masa müşteriliği için, işçi, emekçi dışındaki orta halli kişilere, bu defa da Turizm Bakanı aracılığı ile davetiye çıkartılmış oldu. Ancak, her şeye rağmen ucuz eğlence kampanyasının ilgi görmediği, orta halli kişilerin gazinoları yine de boykot ettikleri izlendi.

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

30 Ağustos

(Baştarafı Sayfa 1'de)

peryalist-kapitalist dünya ilişkileri ağı dışına çıkmaya yönelmediği, tersine, egemen sınıfları tarafından bu ilişkiler içinde tutulup kapitalist yoldan kalkınmaya zorlandığı için "istiklal-i tam"a kavuşamadı ve zamanla çok daha bağımlı duruma düştü. Çok sözü edilen "çağdaş uygarlık"a bir türlü ulaşamadı. Tüm "Batılılaşma" iddialarına, "Avrupalı olma" özentilerine karşın Avrupa'nın en yoksul, en geri ülkesi olmaktan kurtulunamadı.

Tüm bu nedenler, emperyalizme karşı bağımsızlık mücadelesi aynı zamanda içte geri kapitalist düzene, onun egemen sınıfı büyük burjuvaziye karşı mücadeleyi gerektirir ve içerir. Emperyalizme karşı bağımsızlık mücadelesi faşizme karşı demokratik hak ve özgürlükler mücadelesiyle içiçedir. Emperyalizm geniş halk kitlelerinin demokratik hak ve özgürlüklerinin baş düşmanıdır. Bağımlı geri kapitalizmin sömürü ve baskılarına giderek artan ölçülerde baş kaldıran işçi sınıfını, köy ve kentli emekçi kitleleri kontrol altında tutabilmek, düzeni zorla dayatıp sürdürebilmek için emperyalizm ile büyük burjuvazi ve onların oluşturup besledikleri gerici, ırkçı, faşist güçler işbirliği halindedir.

Ulusal Kurtuluş Savaşımızın hedefi olan "istiklal-i tam" bugün de hedefimizdir. O savaş kazanılmış, ama hedef yitirilmiştir. Geçmişin bu dersini asla unutmayacağız. Politik ve toplumsal mücadelemizi bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin bütünselliği çerçevesi içinde yürüteceğiz, yürütüyoruz. Ve bu defa tam bağımsızlığı, bir daha yitirmemek üzere kazanacağız. Mücadelemiz tam bağımsızlıkla birlikte her türlü sömürü ve baskıdan kurtulmanın da yollarını açacaktır.

30 Ağustos zaferini bu düşüncelerle anıyoruz. Bu anıyla emperyalizme karşı mücadele kararlılığımızı bir kez daha doğruluyoruz. 30 Ağustos Zafer Bayramı bu mücadeleye omuz verenlere kutlu olsun.

Behice BORAN

"DÜNYA BARIŞ GÜNÜ HEPİMİZE KUTLU OLSUN"

ANKARA'DA YAPILAN DÜNYA BARIŞ GÜNÜ TOPLANTISINA TİP GENEL BAŞKANI BEHİCE BORAN'IN GÖNDERDİĞİ MESAJ ÖZETLE ŞÖYLE:

Barışı korumak dünyanın bir numaralı sorunudur. Yeni bir dünya savaşı, geçirilen iki eski savaştan çok daha yıkıcı ve öldürücü olacaktır. Uygarlığın maddi yapısı yıkıma uğrayacaktır. On milyonlarca, belki yüz milyonlarca insan ölecek, yüzmilyonlarca insan hasta, sakat, evsiz barksız kalacak, sonsuz acılara düşecektir. Dünyanın ileriye doğru gidişi zorlukla karşılaşacaktır.

Savaş patlamadan da savaş patlaması tehlikesi, olasılığı, insanlığın maddi ve manevi kaynaklarını yıpratmakta, tüketmektedir. Yüz milyonlarca insanın yarı aç gezdiği, on milyonlarca insanın açlıktan ölmek tehlikesiyle karşı karşıya geldiği, dünya nüfusunun çoğunluğunu oluşturan az gelişmiş ülkelerin giderek daha da yoksullaştığı, gelişmiş kapitalist ülkelerde dahi on milyonlarca insanın tam insanca yaşamanın şartlarından maddi ve kültürel koşullarından yoksun bulunduğu günümüzde, yüz milyonlarca dolar silahlanmaya, savaş hazırlıklarına harcanmaktadır. Bu yüz milyonlar, insanlığın tümüyle yoksulluktan, gerilikten, bilgisizliğin karanlığından kurtulması için gerekli para kaynaklarını karşılamaya fazlasıyla yeterlidir.

Özetlediğimiz bu nedenlerle barışın korunması dünyanın bir numaralı sorunudur. Ne var ki, yalnızca savaştan kaçınmak barışı korumaya yetmez. Savaşın ve savaş tehdidinin uluslararası anlaşmazlıkların çözümü için kullanılması kesin olarak önlenmelidir, ama bu kendi, başına yeterli değildir. Barışın korunabilmesi için nükleer ve konvansiyonel silahları kapsayan uluslararası çapta genel bir silahsızlanmaya gidilmesi şarttır. Nükleer silahların geliştirilmesi ve üretimi durdurulmalı, mevcut stoklar yok edilmelidir.

Sıcak ve soğuk savaş kışkırtıcılığına karşı da tutarlı ve kararlı mücadele gereklidir. Yumuşama -detant- süreci genişletilmeli ve derinleştirilmelidir. Emperyalizmin yumuşamayı yozlaştırma, soğuk savaşı körükleme oyunları boşa çıkarılmalıdır.

Bütün bu görevlerin yerine getirilerek barışın kazanılması, ulusal ve uluslararası düzeyde bilinçli, örgütlü, birleşik mücadeleyi gerektirir.

Bugün dünyada barışçı güçlerle savaşçı güçler arasında mücadele vardır. Bu, özünde sistemler ve sınıflar arası mücadelenin bir parçasıdır. Uzlaşmaz, hasım çelişkiler barındırmayan dünya sosyalist sisteminin, kendisini ve tüm emekçileri sömürüden kurtarmak için sömürgenlere karşı mücadele veren dünya işçi sınıfının savaş açmakta ve savaş kışkırtıcılığında bir çıkarı yoktur. Zaman sosyalizmden yana, sömürüden kurtuluştan yana işlemektedir. Bunun içindir ki dünya barışının kazanılma ve korunma yolunda tüm olumlu öneriler ve tartışmalar Sovyetler Birliği ile diğer sosyalist ülkelerden gelmektedir.

Tekelci büyük burjuvazinin egemen sınıf olduğu emperyalizm-kapitalizm ise, sömürücü düzenini sürdürebilme, uzlaşmaz çelişkilerini çözebilmek için gerek gördüğünde savaşa, savaş tehdidine ve kışkırtıcılığına baş vurur. Dünyanın kapitalizmden sosyalizme doğru gidişini engellemek çabasıyla dünya sosyalist sistemine karşı savaş kışkırtıcılığı yapar, gücünün yeteceğine gözü keserse savaş da açar.

Dünya sosyalist sisteminin yanı sıra, dünya işçi sınıfı hareketi ve emperyalizme karşı bağımsızlıklarını kazanma veya koruma mücadelesi veren devrimci, ilerici ülkeler de dünyanın barış güçlerindendir. Barışı kazanmak ve korumak mücadelesinde bu güçlere de yaşamsal görevler düşmektedir.

Emperyalizmin boyunduruğu altındaki 3. dünya ülkeleri, ve bu arada Türkiye için barışı kazanma ve koruma mücadelesine katkıda bulunmanın yolu, kendi bağımsızlık ve egemenliklerine sahip çıkıp emperyalizmin dünyadaki sömürü ve baskı alanının sınırlarını daraltmak; silahlanma yarışının durdurulması, genel silahsızlanma gidilmesi girişimlerini tüm güçleriyle desteklemek; emperyalizmin devletleri ve halkları birbirine düşürme oyunlarına gelmeyip ona karşı güç ve işbirliği oluşturmaktır.

Türkiye işçi sınıfının politik hareketi ve partisi Türkiye İşçi Partisi, dünya barışını kazanma ve koruma davasının yaşamsal önemini bilincindedir. Bu konuda yirmisekiz yıl öncesinden onurlu bir mirasa sahiptir. Ne tekelciliğe, sektirliğe, ne sınıf uzlaşmacılığına düşmeden; dünya barışı için mücadelenin, bağımsızlık-demokrasi-sosyalizm mücadelesinin ayrılmaz bir parçası olduğunun bilincinde olarak, olabildiğince en geniş yelpazede ilerici, demokrat, yurtsever güçleri harekete katabilmek üzere barış davasına ve mücadelesine sahip çıkmaktadır.

Dünya barış günü hepimize kutlu olsun.

Köy merasına el koyan ağalar Erdoğan Yavaş'ı öldürttü

Tekirdağ'ın Hayrabolu ilçesine bağlı Orey köyünde hazineye ait merayı tapularına geçirmek isteyen toprak ağaları sosyalist köylü Erdoğan Yavaş'ı öldürttüler. Köylülerin ağalara karşı mücadelesinin önderlerinden olan Erdoğan Yavaş Türkiye İşçi Partisine gönül vermiş bir sosyalistti.

Orey köyünde yoksul köylülerle toprak ağaları arasında 26 yıldır süren mücadele ile Erdoğan Yavaş'ın öldürülmesi arasında bağ olduğunu söyleyen köylüler, cinayetin arkasındaki nedenlerin araştırılmasını ve gerçeğin ortaya çıkarılmasını istiyorlar.

Yoksul köylülerin adayı olarak muhtarlığı kazanan Niyazi Yalçın'ın gayretiyle Orey Köyü Kalkınma Kooperatifi'ni kuran Oreyliler buzağılık adı verilen araziyi ortak işlemek için gerekli izni aldılar. Motorlarla arazi sürmeye giden köyün gençlerinin altısı İbrahim Ülker adlı birinin silahlı saldırısına uğradılar. Erdoğan Yavaş öldü, Rıza Akbaş adındaki genç de yaralandı. Cinayeti işleyen İbrahim Ülker'le aralarında hiçbirmesele olmaması köylülerin cinayetle mera konusundaki anlaşmazlık arasında bağ kurmalarına sebep oluyor.

1952 yılından beri süren dava henüz bir sonuca ulaşmadı. Ama Orey köylüleri mücadelenin peşini bırakmamakta kararlılar. Erdoğan Yavaş'ın öldürülmesi de Orey köyünün bilinçli emekçilerini yıldıramayacak.

GÖREV'DEN DUYURU

GÖREV Gazetesi ile hertürlü yazışma ve haberleşme adresi:

GÖREV İstanbul Bürosu, Piyerloti Cad. NO: 21/3 Çemberlitaş/İstanbul'dur.

Görev Gazetesine gönderilen paralar Türkiye İşçi Partisi Genel Saymanlığı-TC.Ziraat Bankası Çemberlitaş Şubesi Hesap No: 60 İSTANBUL hesabına yatırılacaktır.

Diyarbakır'ın gecekondu semtlerinde salgın hastalık kol geziyor

Çocuklar lağım sularıyla oynuyor

Gecekondu mahallelerinde oturan çocukların başlıca eğlencesi lağım sularıyla oynamak. Arkasından gelsin salgın hastalık.

GÖREV Diyarbakır Bürosu

Diyarbakır hızla gelişen ve büyüyen bir kent. Kente göç her geçen yıla oranla hızla artmaktadır. Emekçilerin yoğun olduğu mahallelerde bir çok sorun da gündemde bulunuyor. Diyarbakır'da emekçi yığınlarının yoğun olduğu başlıca mahalleler Banusen, Fiskaya, Dicle, Bağlar, Hançepek, Kore ve Alipaşa mahalleleri. GÖREV muhabirinin Dicle mahallesinde yaptığı röportajda mahalle sakinleri sorunlarını şöyle dile getiriyorlar.

"Bildiğiniz gibi Dicle mahallesi Fiskaya mahallesini de içine almaktadır. Bugün mahallemizin nüfusu onbeş bini aşmış durumdadır. Mahallemizin bir çok sorunu vardır. Yolumuz, içme suyumuz elektriğimiz yoktur. Her seçimde mahallemize gelip bize oy verirseniz, size yol, su, elektrik getireceğiz diyorlar. Belediye seçimlerinde de aynı şeyleri söylerler. Bu yılda aynı şeyleri söylediler. Ama aynı tas aynı hamam. Hiç bir sorunumuza çözüm getirmediler. Özellikle yaz aylarında hastalıklarda bir çoğumuz, çoluk-çocuğumuz hayatlarını kaybetmektedir."

Bir başka mahalleli şöyle diyor:

"Dicle mahallemiz Dicle nehrinin kıyısında kurulmuştur. Şehirdeki tüm lağım suları mahallemizden geçerek nehre akar. Sağlık koleji, SSK ve Trohom hastahanelerinin lağım kanatları mahallemizden geçer ve burnumuzun dibindeki nehre akar.

Mehmet Eligül'de sorunlarını şöyle dile getirdi:

"Daha son yirmi gün içinde on çocuğumuz bağırsak hastalığı nedeniyle öldü. Bu sadece bu yıl değil her yıl aynı şekilde olmaktadır. Gördüğünüz gibi çocuklar açıktaki sular içinde oynamaktadırlar. Zaten bu çocuklarımız fakirliğimizden doğru dürüst birşey yedikleri de yok.

Diğer mahalleliler ise başka bir sorunu dile getirdiler:

"Son günlerde birçok çocuğumuz ishalden öldü. Dilekçe ile ilgili yerlere başvurduk. Sağlık koleji müdürü geldi ve bize hitaben bu su sizten daha temizdir dedi. Suyun tahlil edilmesi için birçok yere başvurduk. Ama bugüne kadar hiç kimse ilgilenmedi. Suların kurutulması için ilgili yerlere başvurduk. Bundan da birhaber çıkmadı."

Kentin her yanı çöplük

Kentin her mahallesi bir çöplük gibi. Bu pislikte salgın hastalıklar nasıl engellenebilir?

Açlık, sefalet, hastalık alın yazısı değildir

Kapitalizmin hakim olduğu ülkemizde, içinde bulunduğumuz bu sıcak yaz ayları emekçiler ve patronlar açısından farklı özellikler taşır. Bu sıcak yaz aylarında gerçi hepimiz bir serin yerde dinlenmeyi, bir kıyıda denize girmeyi, güneş banyosu yapmayı isteriz. Ama bu isteklerin yerine getirilmesi çoğu zaman olanak dışıdır. Hele geniş emekçi yığınlarının çoğunluğu bu olanaklardan yoksundur. Ama patronlar için bu böyle değildir. Yaz ayları patronların deniz kıyılarının en lüks yerlerinde dinlendikleri, eğlendikleri ve sıcakların tadını çıkardıkları aylar olmaktadır. Gerçi kış ayları da patronlar-sömürücülerle emekçiler için yine aynı şekilde farklı özelliklergösterir.

Ama bu sıcak yaz ayları geniş emeki yığınlarının kümelendikleri bölgelerde, mahalle ve semtlerde ölümlerin, bulaşıcı hastalıkların yoğun olduğu aylar olmaktadır. Kolera, sıtma trahom, tifo ve benzeri hastalıklar ençok bu aylarda geniş emekçi yığınları tehdit eder. Bu hastalıklar kitle halinde geniş emekçi yığınlarının ölümüne, neden olur. Yüzlerce çocuğun bulaşıcı hastalıklardan öldüğü aylar bu yaz ayları olmaktadır.

Bunun yanında giderek artan hayat pahalılığı ve işsizlik bölgede geniş emekçi yığınlarının beslenmelerini olanaksız kılmaktadır. Yeterli ve nitelikli bir beslenmeden yoksun bulunan bu bölgemizde, bulaşıcı hastalıklardan dolayı ölüm oranı Türkiye ortalamasının çok üstündedir. Çocuk ölümü endişe verici boyutlara ulaşmaktadır.

Son birkaç yıldır artarak devam eden sıtma vakaları da bu yaz sayı bakımından büyük boyutlara ulaşmıştır. Çeltik ekimi kontrolsuz ve başıboş birşeklide durmadan yaygınlaştırılmaktadır. Çeltik eken büyük toprak sahiplerinin çıkarı uğruna geniş emekçi yığınları bu hastalığın yıkıcı etkisine bırakılmaktadır. Ayrıca bölgede konut durumu normal sağlık koşullarının çok gerisindedir. Bu durum da yaz aylarında geniş emekçi yığınlarının bulaşıcı hastalıklara karşı korunmasını engellemektedir.

Bu bölgemizde kanalizasyon, içme suyu ve kullanma suyu yetersizliği ve belediye hizmetlerinin yok denecek bir ilkellikle sürdürülmesi de emekçilerin sağlıklı bir yaşam sürdürmesine engel olmaktadır. Ve bu durum önemli bir çevre sağlık sorunu oluşturmaktadır.

Bu bölgemizde sağlık sorunları bu ölçüde bir önem kazanmışken: temel görevi halk sağlığına yardımcı olmak ve sağlık sorunlarının çözümünde yol gösterici işlev yapmayı gerektiren Diyarbakır Tıp Fakülteki tam bir suskunluk içindedir.

Halkın sağlığını korumak devletin başta gelen görevi olmasına rağmen, devlet bugün burjuvazinin hizmetinde olduğu için burjuvazi nerede güçlü ise devlet de orada harcamalar yapmaktadır. Bu faktörler kadar önemli bir faktör de burjuvazinin ırkçı şöven politikasıdır. Bu politika da belli bölgelerin ihmal edilmesi sonucunu doğurmaktadır. Bölgelerarası uçurum ırkçılığın-şövenliğin geniş emekçi yığınların sağlığına yansıması niteliğini de taşır.

Diğer sorunlar da olduğu gibi sağlık sorunları da sonsuza dek hep böyle devam etmez. Elbette büyük patronlar ve büyük toprak ağaları iktidarda olduğu sürece, burjuvazi sınıf olarak iktidarda olduğu sürece bu sorunlar canlılığını koruyacaktır.

Ancak bu sorunların temelini oluşturan kaynaklara karşı etkin mücadele verildikçe İşçi ve emekçi yığınlar ülkenin ekonomik ve politik hayatında söz ve karar sahibi oldukça, Emperyalizmin ve kapitalizmin sömürüsünden kurtuldukça çözümlenir.

En temel demokratik haklar için mücadeleyi, ırkçılığa-şöven milliyetçiliğe ve ayrımcılığa karşı mücadeleyi işçi sınıfının bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesi ile birleştirildiği ölçüde bu sorunlar çözümlenir.

Açlık, sefalet, hastalık, doktorsuzluk alın yazısı değildir. Bu durumu tersine çevirip aydınlığa çıkmak emekçilerin elindedir.

Güneydoğu'da ağaların baskısı yoğunlaşıyor

Günlük gazetelerin cinayet haberlerine bakıldığında, en çok yerin doğu ve güneydoğu illerine ilişkin olduğu görülür. İşlenen cinayetlerde ençok toprak yüzünden işlenen cinayetler olduğu görülür. İşlenen cinayetler genellikle toprak sorununa dayanmaktadır. İşlenen her cinayetin temeli, toprak ve toprağa dayanan çelişkilerde kaynaklanmaktadır. İşlenen, işletilen her cinayetin temelinde bu sorun yatmaktadır. Tek sorun "toprak". Bunun en somut örneği de yapılan istatistiklere göre yalnız Siverek ilçesinde 1966 yılında 46 kişi toprak yüzünden öldürülmüştür. Daha geçenlerde Siverek ilçesine bağlı Karadibek köyünde on aile reisi kitle halinde katledildi. Çok sayıda çocuk ve kadın öksüz kaldı.

Bir tek ilçe de toprak yüzünden bu kadar insan öldürüldüğüne göre bu durum doğu ve güney doğu illerinin tümünde ele alındığında önemi daha kolay anlaşılır. Bugün bu illerde, toprakların büyük bir alanı birkaç toprak ağası veya birkaç sülalenin elinde bulunmaktadır. Bir tek ağa veya bir sülale birden fazla köye sahiptir.

Toprak ağaları ve sülaleler, ellerindeki toprakları korumak, yeni yeni topraklara sahip olmak için birçok yöntem uygularlar Köylüler tarafından işletilen hazine toprakları, köylülerin dilbilmezliğinden ve eğitimden yoksun oldukları için bilinçsizliğinden yararlanarak bu topraklar köylülerin haberi olmadan tapuda kendi üzerlerine tescil etmeleriyle olmaktadır. Bu işin bir yanı. Tek başına bir yol. Bir başka yol daha var. Ağa olmanın verdiği olanaklar. Ağa kendi aşiretine bağlı olan köye göz diker. Köyün tüm özelliklerini çok yakından izler ve öğrenir. Ve bir süre onlarla ilgilenir, ilçede devlet kurumlarındaki işlerin takip eder. İşlerin yürümesini kolaylaştırır. Köylerin genel yapısını öğrenen ağa kendi adamlarıyla köylüleri iki taraf durumuna getirir. Bir süre sonra belli kişiler köyde sözü geçen kişiler durumuna getirilir. Ve artık aralarında sürtüşme yaratmak kolay olur. Sonunda taraflar biribirlelerini öldürür. Bir taraf göçer. Ağa göçen tarafın öcünü almak için toprağın kendisine verilmesini ister. Artık diğer tarfın göç etmesi an meselesi olur. Ağa bir yandan kendisine cinayet işletilen kişileri onların üzerine göndererek, bir yandan da devlet kurumlarından ve bu kurumlarının olanaklarından yararlanarak toprağa sahip olur. Bu kullanılan yöntemlerin en kanlısı olur. Bir yandan firarilerle işletilen cinayetler, bir yandan toprak üzerinde bu yola edinilen mülkiyet hakkının daha da pekişmesi için oluşturulan jandarma baskısı.

Bu yolların ve kanlı yöntemlerin yanında birçok yöntem daha kullanılır. Tapu kayıtlarının silinmesi, toprakların ucuz fiyatlarla satın alınması gibi yollarda en çok başvurulan yollardır.

Toprak ağaları ile geniş toprağa sahip sülaleler, köylüler üzerindeki bu baskıcı ve kahredici uygulamalarını büyük sermaye çevreleri ile birlikte ittifak ederek, iktidar olarak uygulamaktadırlar. Bugüne kadar böyle bir ittifakla yürütegelmişlerdir. Sermaye çevreleri de bugüne kadar toprak ağalarıyla ortaklaşa geniş işçi yığınlarını sömürerek iktidarlarını sürdürmüşlerdir.

Bu kahredici baskı ve zulmün, kitle halinde işletilen cinayetlerden geniş köylü yığınlarının kurtulması ancak işçi sınıfıyla omuz omuza mücadele etmekle mümkündür. Çünkü günümüzün itici ve motor gücü işçi sınıfıdır. İşçi sınıfı yalnız dar sınıf çıkarları için burjuvaziye karşı mücadele etmez. Tüm ezilen ve sömürülen geniş emekçi yığınlarının çıkarı içinde mücadele eder. İşçi sınıfı egemen sınıflara karşı yoksul ve topraksız köylüleri ve diğer emekçi yığınlarını yanına alarak mücadele eder.

Bu nedenle bütün Türkiye'de olduğu gibi doğu ve güneydoğu'da da yoksul ve topraksız köylülerin kurtuluşu işçi sınıfıyla ortak mücadele vermektir. Mücadelesini TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'NDE birleştirmektir.

Ağaların yarattığı terörden en fazla çocuklar etkileniyor. Siverek'te geçenlerde öldürülen 6 kişinin çocukları babalarının arkasından ağlaşıyor.